

BİNBİR ROMAN

Cilt: 3 - Sayı: 61 - 25 Kuruş

13 - Temmuz - Çarşamba - 1949

AŞKIN ZAFERİ

MAGARANIN İÇİNDEN
ŞARKI SÖYLİYEN BİR
KADIN SESİ DUYULDU.

KİM BU İNGİ-
LİZCE ŞARKI
SÖYLİYEN?

ORMANDA İLK
UYANIŞIM.. NE
GÜZEL ŞEY!..

OH AFFEDERSİNİZ..
YALNIZ DEĞİLİMİZ
SİNİZ. BU GÜ-
ZEL KIZ DA
KİM?

YA!?! DEMEK SİRRİN BU İMİŞ?

MAGARADAN
BU GÜZEL ÇIKTI..

HELEN!
YALVARI-
RIM SA-
NA!

BANA DOKUN.
MA.. GÖK Sİ-
NİRLİYİM..

POL! MATMAZEL BİRAZ FAZLA
HEYECANLI.. YOKSA YANILIYOR
MUYUM?

KONTES! İÇERİ ÇERİLSENİZ
SİZE MÜTEŞEKKİR KALIRIM.

HAYIR! LÜZUMU YOK.. BURADA
FAZLA OLAN BİRİSİ VARSA O..
DA BENİM.. ALLAHA ISMAR-
LADIK POL..

SAYFAYI ÇEVİRİNİZ

POL'ÜN MÂNİ OLMASINA
VAKİT KALMADAN HELEN
ATINA ATLADI..
VE ATINI MAHMUZ
LADI..

HELEN! HELEN
DUR BENİ DİN-
LE!

HELEN POL'ÜN BA-
ĞIRMASINA ALDIR-
MADI. ATINI DÖRT
NALA SÜRDÜ.

HAYDİ YAVRUM
DAHA HIZLI..

61/2

HELEN! SENİ SEVİ-
YORUM.. HEMDE DELİCE
SEVİYDÜM.

DEMİK KÜÇÜK BİR
FACİAYA SEBEP OLDUM.

SİZİ ALAY ETMEK-
TEN MENEDERİM.
O BENİM NİŞAN-
LIMDIR.

TUHAFTIR..
BİATLI BİR KIZ..
SİZ KISKANÇ KA-
DINLARI SEVER Mİ-
SİNİZ?

BU BENİM
BİLECEĞİM
BİR ŞEY.. NEYE
HAZIRLAT-
TIĞIM
ELBİ-
SELER
GİYME-
DİNİZ?

NEDEN? ARKA-
DAŞLIĞIM SİZİ SIKI-
YOR MU? BURADA
BAŞBAŞA NE GÜZEL
GÜNLER GEÇİREBİ-
LİRİZ.

RICA EDERİM BU
TARZDA KONUŞ-
MAYIN

LÜZUMU YOK
NAYA BURADA
ÇOK GÜZEL..

HERHALDE
SEYAHATE DE
BU GÜLÜNG
ELBİSELERLE
ÇIKMAK İSTİ-
MEZSİNİZ SA-
NIRIM..

SİZE HEMEN GİT-
MEK İSTEDİĞİMİ
KİM SÖYLEDİ?
BÜ MAĞARADAKİ
VAHŞİ HAYAT ÇOK
HOŞUMA GİTTİ.

HERHALDE ŞA-
KALAŞIYORSUNUZ
KONTES..

ARKASI VAR

Sinema Yıldızı

Nakleden: Mustafa RONA

Şurasını peşinen teslim etmeli, ki felâket, sakın ve kendi halinde aile yuvalarına girip altını üstüne getirmek için, bazan cidden pek garip kılıklar alır. Yoksa Dominik Balivo, bir ahababın kendisine yolladığı, bir sinema davetiyesinde, hayatını zehirliyecek zehirin saklı olduğunu nereden bilsindi?

Evet!. Basit bir davetiye. Yeni bir filmin ilk gösteriliş suvarisi için elek üstü kimselere gönderilmesi mutlak davetiyelerden biri...

Dominik, bu davetiye alırken, akşam, karısının odasına girerken, lâkayt bir tavırla:

« Amalya!. demisti. Yeni bir filmin ilk akşamı için tertiplenen suvareye davet olunduk.. Gider misin?.. »

Amalya da şöyle cevap vermişti: « Nasıl istersen?. Arzu ediyorsan gidelim!. »

Meğer bu suvare, genç kadının hem zihnini, hem de âdetlerini allak bullak edecekmiş... Amalya, o akşam, filmin kendisiyle hemen hiç alakadar olmadı. Perde aralarındaki istirahatte ise gözlerini, aynı suvareye gelmiş olan sinema yıldızlarından zor ayırabildi dense yeridir. Kocasını zorla yerinden kaldırıp, sinemanın holüne kadar götürerek, yıldızları yakından seyretti. Yıldızların resimlerini alan gazete fotoğraflarının peşlerinden koşup durdu... Meğer Dominik, karısının bu ansız merakında gizlenen tehlikeleri sezecek kadar keskin görüşlü değilmiş...

Netekim, bu manevî salgının ilk tezahürleri, kendilerini, hemen ertesi günü belli ettiler. Dominik, o gün, evin bütün mobilyalarının ve koltuklarının üzerlerinden sinema mecmuaları toplamaya koyuldu. Ama, buna da pek şaşmadı. Sadece içinden: « Bak hele!. Bizim Amalya, sinema meraklısı olup çıkmış! diye düşündü. Âlâ, Bundan sonra her hafta bir filme gideriz!. »

Hastalık, bütün hızıyla ilerliyordu. Birkaç gün sonra evin duvarlarında sinema artisti fotoğraflarından geçilmez olmuştı. Ama iş, bununla da kalmadı. Yine birkaç gün geçince, bir akşam Amalya, yemek odasına, yarı kısık gözlerle girmiş ve mor boyalar sürdüğü göz kapaklarını kocasına doyaya seyrettirebilmek için, odanın içinde salına salına gezinmeğe başlamıştı. Sofra örtüsünün üzerine uzattığı ellerinin tırnakları, en garip manikür cilâlarıyla boyanmışlardı

Dominik, bir müddet, hayret içinde, karısının bu halini seyredince, iştahının kesiliverdiğini hissetti. Peçetesini masaya bırakarak çekingen bir tavırla mırıldandı:

« Bana bak Amalyacığım. . Sana... »

Ve lâkin Amalyacık, sözlerini ağzına tıkadı:

« Sus ol!. Ben artık bu mendebur

ismi duymak istemiyorum.. Amalya, Amalya!. Ne yabancı isim. Çok rica ederim, bundan sonra bana Marlene... Ne bileyim, istersen Greta de.. Fakat Amalya deme!. »

Dominik'in ağzı, hayretinden bir karış açık kalmıştı. Marlene-Greta ise bunu fırsat bilerek devam etti:

« Hem sana şurasını da haber vereyim, ki kat'iyen kararımı değiştiremezsin!. Ben artık sinema artisti olmak istiyorum!. »

Biçare koca, hayretini zorlukla yendiği vakit, artık çekingenliği filân bırakmanın sırası geldiğine hükmetmiş ve ağzını açıp gözünü yummuştu. Amalya, bunları hiç ses çıkarmadan dinledi... Kararını vermişti ve taş çatlasa değiştireceği yoktu.

O günden sonra genç kadın, kocasını, o gün kendince yapmaya karar verdiği role göre karşılamaya başlamıştı. Bir gün «Vamp» oluyor, kocasının çevresinde yaralı bir yi-

gızı zorla bir yere oturtarak biçarenin üstüne doğru eğildi, renkli tırnaklarıyla Dominik'in saçlarını darmadağın ettikten sonra etrafında kıvrır kıvrır kıvrandı ve uslu akıllı adamcağızı, aşk ihtirasından kıvrandırmak için elinden geleni ardına komadı. Ve lâkin bütün bunlar, Dominik de hayret ve dehşetinden gayri bir his uyandırmaya yaramadı.

Koca, hiddetinden kendi kendini yiyor, gittikçe acayipleşen karısının elinde bir tecrübe kobayı haline gelişine kızıyor, lâkin ses çıkarmıyor ve bir an önce aklını başına getirmesi için tanrısına dualar eyliyordu.

Greta-Marlene, bir akşam, sof-rada pek neşeliydi:

« Bugün bir tecrübe filmi çevirdim!. » diye kocasına müjde verdi. Dominik kekeledi:

« Tecrübe filmi mi?.. »

« Evet!. Tecrübe filmi.. Rejisör bayıldı.. Bende sayanı hayret bir film kabiliyeti varmış.. »

düşünmekten gayri çare kalmadı. Şimdi ne yapsındı? Bu sefer Amalya'ya kombinezonunu çıkarttırmışlardı ama, gelecek sefer?..

Dominik, bu meseleyi kafasında uzun uzun evirip çevirdikten sonra nihayet kararını verdi. Karısının hevesini alması için bir filme sermaye yatırıracaktı. Böylece Amalya'nın yabancılar önünde tehlikeli tecrübe filmleri çevirmesini önleyecekti.

Greta - Marlene bu haberi alınca o günkü dansöz rolüne uygun bir tarzda kocasının çevresinde fırıl fırıl döndükten sonra bir vamp gibi kocasının boynuna sarıldı. Sonra da evden fırlayıp gitti.

Bir saat sonra gelmiş, yanında koyu esmer renkli, geniş bir pardesüye bürünmüş birini getirmişti. Herifin haline bakanın avucuna on para vermemesine imkân yoktu dense yeridir. Amalya, gayet resmî bir tavırla bu adamı kocasına takdim etti:

« Mosyö Karl Biyarez!. Film rejisörü ve mütehassısı!. »

Mütehassıs Karl Biyarez, Dominik'e hayret içinde bakıyordu. Filme para yatıracak mahlûkat nadir olmalıydı herhalde. Film sermayedarı bulmanın gittikçe güçleştiğini bilmez değildi. Bir enayi bulmanın

Bir defasında kadın, aklına büyük bir Seksapel salnesi koymuştu..

Dominik'in merakı iyice kabarmıştı. Eşeledi:

« Kabiliyet ha!. Bana bak!. Bu rejisörler, filânlar hakkında çok kötü şeyler anlatıyorlar.. Bir terbiyesizlik filân etmeğe kalkışmadı ya? Ha? Söyle bakayım? »

Kadın bir müddet sustu:

« Bilâkis!. Fevkalâde bir adam!. Vücudumun tenasübüne hayran kaldı!. »

Dominik sapsarı kesilip bağırды:

« Ne?. Vücudunun tenasübüne mi?.. »

« Ne korkuyorsun canım?. Fazla soyunmadım.. Film çevrilirken kombinezonumu çıkartmamı istemediler... »

Koca, inler gibi:

« Vay!. Vay!.. » diye söylendi.

Bu sahneyi, adamakıllı bir ağız kavgasının takip ettiğini belirtmeğe lüzum olmasa gerektir. Fakat netice hiç oldu ve Dominik'e kara kara

verdiği sevinci, büyük bir ustalıkla saklıyarak, hazırlanacak filmi bir şaheser haline getirmek için elinden geleni ardına komıyacağını kat'iyen vadetti. Dominik'ten, lüzumlu avans sızdırdı ve gitti.

Ertesi gün Mosyö Karl Biyarez'in pardösüsü de, üstü başı da tamamen yenilenmişti. Hattâ bir de otomobil almıştı.

Altı ay sonra Dominik Balivo, babadan kalma ne varsa hepsini satıp savmış, karısının baş rolünü oynayacağı film uğrunda varının, yoğunun yüzde seksenini yemişti. Geri kalan yüzde yirmiyi de, stüdyoda âşık olduğu bir figüran kızla har vurup harman savurdu.

Maamafih, Amalya da, Dominik de şimdi film branşında çalışıyorlar. Dominik bir stüdyoda dekoratördür, Greta - Marlene de büyük bir sinema... da bilet satıyor.

BİNBİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ, Ankara cad. NO: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira - 6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ ve yazı işlerini fiilen idare eden: TAHSİN DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

lan gibi sürtünüp duruyor; başka bir gün de kocası karşısında durduğu halde görmeyecek kadar tepeden aşağı bakar prenses tavırları takınıyordu. Başka bir gün «koket» rolünü prova ettiği için kocasına göz işaretleri yapıyor, 15 yaşındaki mektep kızları gibi kısı kısı gülmeğe koyuluyordu. Dominik, bütün bu şahsiyet değişimleri karşısında ne yapacağını şaşırmış, alık alık bakınıyor ve alnında biriken soğuk terleri silmekten gayri bir iş göremiyordu.

Bir defasında kadın, aklına, büyük bir «Seksapel» sahnesi koymuş olmalı, ki kocasını yarı çıplak denecek bir halde karşılamıştı. Adamca-

Körn Tod atına atlayıp Bagot otelinden çıktığı zaman saat, öğleden sonra bir sıralarıydı. Kızgın tropik güneşi amansız suallarıyla etrafı kavuruyordu. Limasito şehrinin ana caddesi olan Rivera caddesi bomboştu. Şehrin sakinleri bu saatte ekseri öğle uykusuna yatmış olurlardı. Genç petrol mühendisi etrafına baktı. Köşedeki çiçek pazarı çılgin bir renk kumkuması halindeydi. Ama aslına bakılırsa bütün şehir öyleydi. Rivera caddesi ve bu caddenin açılan küçük sokaklar boyunca uzanan evler hep parlak renklere boyanmıştı. Küçük sokakların gerisinde de bahçe ve çiftliklerin canlı yeşili başlıyordu. Körn New - York'tayken, Meksika'nın bu yeni bulunan petrol kuşağında, ancak on sene evvel kurulmuş bir "Mantar" şehre gideceğini öğrenince burasını daha başka daha, daha sönük ve durgun tasavvur etmişti. Ama Limasito'nun içinde hayat ve faaliyet kaynaşıyordu. Körn, — "Şirin bir şehir" diye düşündü, "Limasito - Küçük Liman. İsmi gibi kendisi de şirin."

Aşk ve Macera Romanı: 1

beyaz, tozlu, kıvrım kıvrım bir sokak başladı. O da bitince genç mühendis kırlara çıktı. Şimdi takip ettiği kır yolunun iki tarafında çiftlik binaları ve zengin tarlalar uzanıyordu. Nihayet açık bir çit kapısının önünde durdu ve biraz ileride uzanmış yatan bir işçiye sordu:

— "Halok'un çiftliği burası mı?"

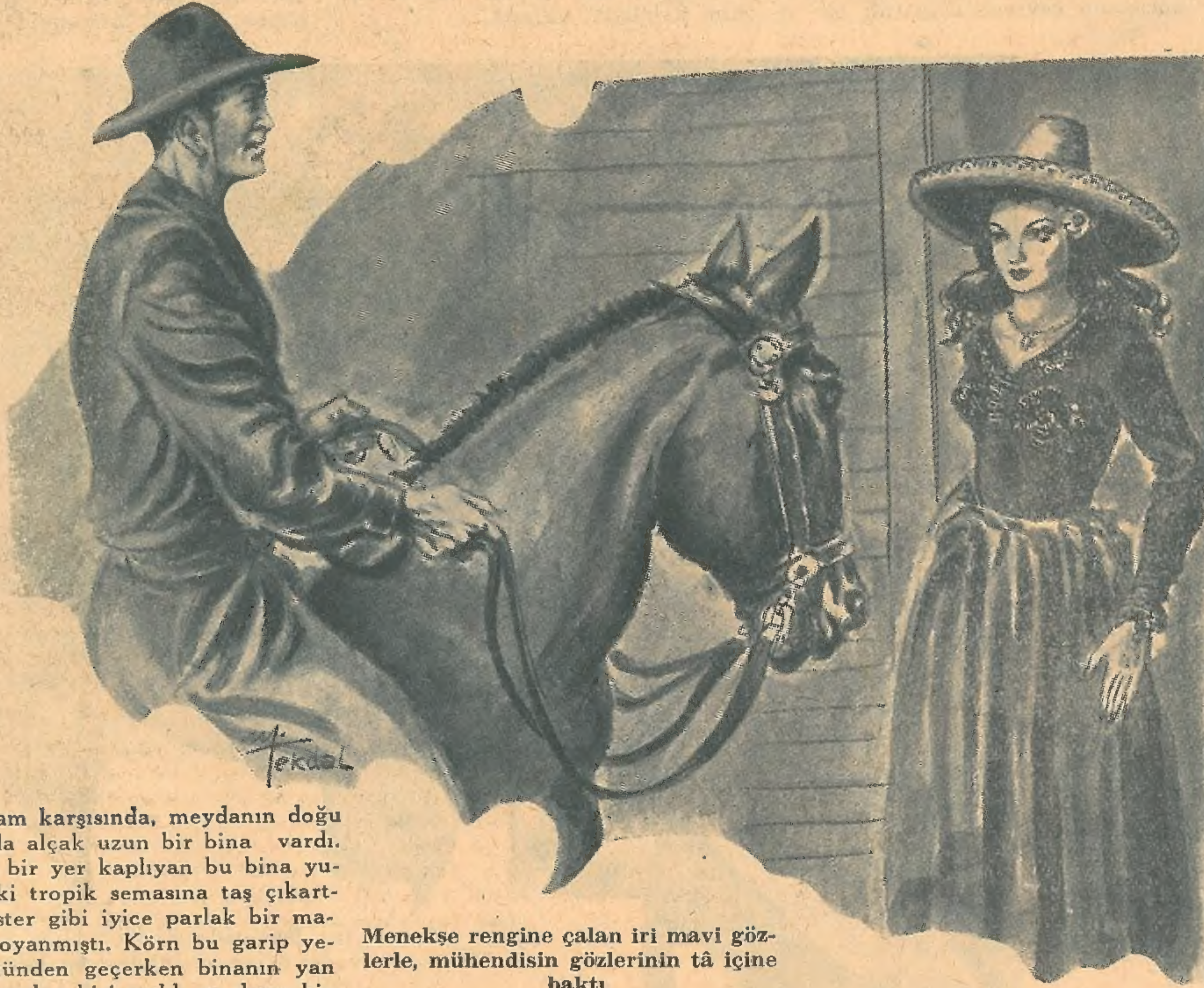
İşçi yerinden kalkmadan eliyle, ağaçların arasında yarı gizlenmiş gibi duran evi gösterdi.

— "Senyor Halok, si senyor."

Körn bahçe yoluna saptı. İki tarafındaki turuncu ağaçlarının yeşil yaprakları arasında meyvalar birer

yeni ahabının karşısına oturmuştu. Bir elinde uzun, buzlu bardak, öbür elinde de ince, siyah bir puro vardı. Halok onun ağız açmasına meydan bırakmıyarak gevezeliğe başladı.

— "Doğrusu bizim buraları siz petrolcüler için bir cennet sayılır," dedi. "Şu gözünüzle gördüğünüz yerde dünyanın en büyük petrol kuyuları var. Ama bunlar henüz işin başlangıcı. Sonradan açılacak kuyuların şimdikiileri gölgede bırakacağı şüphesiz. Geçenlerde bizim Rufe lâf olsun diye kazmağa başladı. Şimdi günde bin fıçıyı beğenmiyor hem de kuyu daha adamakıllı açılmadı bile! Yarın öbür gün be-

Tam karşısında, meydanın doğu ucunda alçak uzun bir bina vardı. Epeyi bir yer kaplıyan bu bina yukardaki tropik semasına taş çıkartmak ister gibi iyice parlak bir mavîye boyanmıştı. Körn bu garip yerin önünden geçerken binanın yan kapılarından biri açıldı ve dışarı bir kız çıktı. Körn Tod ıslık çalar gibi dudaklarını büktü. Zira bu harikulâde bir mahlûktu.

Uzun boyluydu. Mütenasip ve narin bir vücudu vardı. Ama bu narinlik insanda nazeninlik, zayıflık değil de sağlamlık ve kuvvet tesiri uyandırıyor. Geniş hasır şapkasının altından omuzuna dökülen gümrah, dalgali saçları simsiyahtı. Ama cildinde Meksikalı kadınlarda hiç görülmiyen, insanı adetâ afallatan bir sarışınlık vardı. Yuvarlak, güzel yüzünü bir an atın üstündeki gence çevirdi ve menekçe rengine kaçan iri mavi gözlerle mühendisin gözlerinin ta içine baktı. Körn Tod'un nefesi kesilir gibi oldu. Sonra kız döndü ve bir ceylanın tabii zarafet ve ahengiyle meydanın karşı tarafına doğru yürümeye başladı. Körn ağır ağır başını sallıyarak,

— "Fevkalâde şirin şehir ves-selâm!" diye mırıldandı ve atını Rivera caddesi boyunca sürdü.

Biraz sonra cadde sona ererek

Menekşe rengine çalan iri mavi gözlerle, mühendisin gözlerinin ta içine baktı.

fenner gibi yanıyordu. Beyaz çiftlik binası hafif bir yokuşun üzerindeydi. Büyük bir ağacın gölgesinde, kaba saba bir masanın başında kabak kafası terden pırıl pırıl yanan pek şişman bir adam oturuyordu. Körn, onun bir eliyle uzun bir bardağı dudaklarına götürürken, öbür eliyle de yüzünün terini sildiğini gördü.

— "Mr. Halok?" diye seslendi.

Adam ayağa kalkarak ilerledi. "Halok benzenizim. Buyrun," diyerek şişman elini uzattı.

— "New York'tan geliyorum, efendim. Belki de Mr. Larkin size benden bahsetmiştir. İsmim Körn Tod; Meksamer petrol kumpanyasından."

Benjamin Halok genç adamın elini tulumba çeker gibi sıkarak, "Tabii, bahsetti" dedi. Ben de sizi bekliyordum, zaten. Şuraya buyurun. İçerisi cehennem gibi kaynıyor. Hey, Luis! Jüan!"

Birkaç dakika sonra Körn Tod

nim toprakta da bir kuyu açılrsa hiç şaşmam!"

Körn Tod, "Ben de öyle," diye cevap verdi. "Bu petrol kuşağının şöhreti bütün Amerikayı sardı. Mr. Larkin de beni bakalım yeni ve istifadeli kuyular bulabilir miyim diye araştırmalarda bulunmak için gönderdi. Limasito kuyularının zenginliği adetâ efsanevileşti de." Sustu, sonra umursamıyormuş gibi bir ifade takınarak, "Ha efsane dedim de aklıma geldi," diye ilâve etti. Mr. Larkin'e bahsettiğiniz o efsane benim pek merakımı çekti."

— "Hangi efsane?"

— "Hani bataklıkların arasında gizli, esrarengiz bir göl varmış. Suyun üzerinde de petrol nişaneleri görülüyormuş. Bir gün Mr. Larkin bahsetmişti. Bedbaht Ruhlar gölü diyorlarmış zannedersem."

Halok güldü. "Demek Larkin yuttu ha? Ayol Meksikanın her kırı böyle efsanelerle doludur. Hepsisi de asılsız şeylerdir. Ben de

Larkin'i daha akıllı sanırdım."

Tod, "Mr. Larkin bu efsaneye tabii ki inanmadı," diye cevap verdi. "Yalnız ben bu nevi masallara bayılırım da. Oklahoma'dayken de kızılderili efsanelerini dinlemekten zevk alırdım. Mr. Larkin bu esrarengiz gölden bahsedince tabii meraklandım. Ama yazık ki efsanenin tafsilatını unutmuş olduğu için bir şey söyleyemedi. Bedbaht Ruhlar gölünün bu civarlarda bir yerde olduğu söyleniyormuş değil mi?"

Halok bardağında kalan serin içkiyi bir yudumda bitirdi, sonra arkasına yaslanarak, "Evet," diye cevap verdi. "Limasito'dan iki mil kadar uzaktaymış, sözüm ona. Ama güneyde mi, kuzeyde mi, doğuda mı batıda mı, kimse bilmiyor. Meraklı bir hikâyedir. Bana kambur bir melez anlatmıştı, o da ninesinden duymuş."

"Evvel zaman içinde ilk İspanyol muhacirlerinin kızıl derililerle çarpıştıkları devirlerde, bu civara da Del Reyes isimli bir asılzade göz koymuş. Hangi akla hizmet etmiş de buraya gelmiş, bilmem. Zira o devirlerde petrolün p'sini bilen yokmuş, tabii. Her neyse, keyif bu. Del Reyes de bu kurak, bataklık araziye beğenmiş. Güzel bir kızı varmış. Kızın adı da, tabii, Doloresmiş. Bu civarlarda her hikâyede en aşağı bir Dolores vardır. Dolores'in Jose isimli bir de küçük kardeşi varmış, ama onun pek mühim bir rolü yok."

"Dolores herhalde yaman bir karıymış. Zira etrafında bir sürü âşık dolaşıyormuş. Bunların arasında genç bir İspanyol maceraperesti, bir asil şövalye varmış ki genç kız zamanla gönlünü ona kaptırmış. İşin fenası bu civarın eski sahibi olan kızıl derili kabilesinin reisinin oğlu da Dolores'e vurulmuş. Kabilisini mağlup eden, yersiz yurtsuz bırakan beyaz adamdan nefret etmekle beraber beyaz adamın dilber kızını deli gibi sevmekten de kendini alamıyormuş. Bir gece yanına birkaç kahraman alarak Del Reyes'in evine gitmiş ve bahçede dolaşan kızı yakalamış. Ama yanında daima bir bıçak gezdiren Dolores genç kızılderiliyi kalbinden vurmuş. Kahramanlar gencin cesedini alarak ortadan kaybolmuşlar. İspanyollar da kendilerini bir kızılderili hücumuna hazırlamışlar. Ama günler, haftalar geçtiği halde hiçbir şey olmamış. İspanyollar artık yerlilerin kendilerinden korktuklarına inanmışlar."

"Çök ayının on beşinde genç şövalye ile Dolores'in düğünleri olmuş. İşte o gece ihtiyar kızılderili reis davetsiz misafir kabilinden düğüne gelmiş - cengâverleriyle beraber, tabii. Hep birlikte bütün davetlileri, herkesi öldürmüşler-sadece Dolores'i alkoymuşlar. Ondan sonra esir kızla cesetleri göle taşımışlar. Kabile reisi Dolores'i kıskıvrak bağlayarak bataklık gölünün içine direk gibi dimdik dikmiş. İplerine de ağır taşlar bağlamış. Su kızın ancak omuzuna geliyormuş ama nasıl olsa zamanla batacakmış. İhtiyar kızılderili reis cesetleri birer birer göle atmış. Sonra oğlunun kalbinden çıkarılan bıçağı Dolores'in gözüne tutarak kızın batmasını beklemiş. Nekadar beklemiş, bilmiyorum. Ama o gece ölümden ve gölden kurtulan yegâne insan Del Reyes'in küçük oğlu Jose olmuş."

"Efsaneye göre, Dolores gölün dibinde hâlâ nefes almış ve suyun sathına hava kabarcıkları yükselirmiş. Ayın dolun olduğu gecelerde öteki bedbaht ruhların mırıltıları duyulurmuş. Sonra su hiçbir zaman kırmazmış. Daima bir ayna gibi durgun ve düzgünmüş. Üzerinde de ışıktaki pırıldayan çizgiler varmış. Bu çizgiler de petrol nişanesiymiş. Hepsisi masal tabii."

(Devamı 14 üncü sayfada)

YANLIŞLIK

Nakleden:
Serap DERMAN

lak vermeğe vakit bulabilen Gracie, Bill'e fena halde tutulmakta olduğunu hissetti. Bill'in de aynı vaziyette olduğu besbelliydi zaten...

Fakat Bill her nedense şahsî işlerinden bahsetmekten hiç hoşlanmıyor ve mevzu bu yola dökülür dökülmez çabucak lâkırdıyı değiştirmeye çalışıyordu.

Asıl işin tuhaf tarafı da, gündüzleri, her erkek işiyle gücüyle meşgulken, onun vaktini mütemadiyen Gracie'nin yanında geçirerek su gibi para harcamasıydı ve işte bütün bunlar kızı büsbütün şüphelendiriyordu. Zira mecmualarda okuduklarına ve filmlerde seyrettiklerine göre bu çeşit hayat süren adamlar umumiyetle cemiyet içinde hiç de iyi bir sınıfa mensup değildiler.

Her geçen gün kızın şüphesini biraz daha arttırıyordu. Çünkü Bill'in her akşam ortadan kaybolup ertesi sabaha kadar görünmemesi ve arasına şehirden uzaklaşması pek iyi alâmetler değildi.

Gracie nasıl olsa günün birinde hakikatle karşı karşıya gelecekti. Bill'in, zannettiği gibi kötü birisi olduğunu düşünmek bile istemiyordu. Bütün hayalleri, tasavvurları, idealeri yıkılacaktı o zaman. Çünkü zavallı kız son zamanlarda Bill ile evlenmeyi bile düşünmüştü. Bu fikri kafasından söküp atmaktan başka çare yoktu.

Bir gün öğle vakti Bill ile beraber Broadway'deki lokantalardan birine gitmişlerdi. Başka zaman olsaydı bu Gracie'yi çok sevindirebilirdi; ama ne yazık ki, hiç istemediği halde zihni gene hiç durmadan Bill'in mesleğinin ne olabileceği hakkındaki esrarlı istifhamları cevaplandırmakla meşguldü. Tam o sırada beynini bürüyen karanlıklara ışık serpen bir şey oldu.

Tenha bir köşeye çekilmiş oturuyorlardı. Birdenbire Amerikan Barın önünde duran bir adam elini sallıyarak Bill'i selâmladı:

« Merhaba, katil!.. »

Gracie damarlarındaki kanın donar gibi olduğunu hissetti ve içindeki son ümit artıklarını da uçup gitti. Tahminlerinde yanılmamıştı demek ki. Arkadaşı gangsterin biriydi.

Çabucak Bill'e dönüp: « Ben otele gitsem iyi olacak, dedi. Birbirimize veda etmemiz lâzım. Hem artık memleketime dönmeye karar verdim. Yarın sabah kalkacak olan otobüsle yola çıkacağım. İnşallah bir daha karşılaşmayız. Arkadaşlığınıza çok teşekkür ederim... »

Bill yutkundu.

« Çok üzüldüm, Gracie. Halbuki ben bir gün seninle bir daha hiç ayrılmamak üzere birleşmeyi bile düşünmüştüm. Seni çok beğeniyorum. Sen.. sen benden hiç mi hoşlanmıyorsun? »

Kız nazik bir tavırla: « Buna imkân yok.. diye cevap verdi. Yeni tanıştığımız zaman benim de aklıma böyle şeyler gelmişti ama çok

SİNEMA

Irene Dunne

Hayatı

Irene Dunne 1907 senesinde Amerika'da Kentucky'de dünyaya geldi. Küçük yaştanberi sahne hayatına karşı büyük bir sevgi ve alâka gösterdiği için annesiyle babası onu Chicago Konservatuvarına verdiler. Irene Konservatuvarı birincilikle bitirdi ve hemen Broadway sahneleğine geçti. Broadway'de bilhassa komedilerde göze çarpan Irene tabii olarak Hollywood'un gözünden kaçamazdı. Genç artist de film çevirmek istediğinden kendine yapılan teklifleri kabul ederek Hollywood'a geldi.

Filmleri

Irene ilk önce Cimarron filminde gözü çekti. Ondan sonra günden güne parladı. Charles Boyer ile beraber çok güzel aşk filmleri çevirdi. Son seneler zarfında Life With Father - Babamın Evinde Hayat isimli nefis komedide yaptığı anne rolü ona büyük şöret temin etti. San'atkar yıldızın son filmi Phillip Dorn ile çevirdiği I Remember Mama - Annemi Hatırlıyorum isimli bir dram-komedidir. Çok dokunaklı ve hoş bir film olan bu eserde Irene tuhaf huylu anne rolünü çok iyi başarmıştır.

Hususiyetleri

Irene hususî hayatında Dr. Frank Griffith'in karısıdır ve 12 yaşında bir kızı vardır. Griffith'ler Hollywood'un en mes'ut ailelerinden biridirler. Irene okumağa ve piyano çalmağa meraklı ince bir aile kadını ve çok iyi bir insandır. Hollywood'un en kibar ve zarif kadınlarından biri olarak tanınır. Şakacı, iyi huylu ve geçimli olduğu için onunla film çevirmeğe herkes can atar. Irene hem komedi, hem drama aynı derecede muvaffak olan bir san'atkardır.

geçmeden yanıldığımı anladım. Beni anlıyorsun değil mi, Bill? Hayatını senin gibi kazanan bir erkeği sevmem ben. Şerefli bir iş sahibi olsaydın belki sana bağlanırdım. »

Bill:

« Peki, Gracie, dedi. Mademki öyle istiyorsun, öyle olsun. Güle güle.. Seni daima hatırlıyacağım. »

Ertesi gün oteldeki odasında oturan Bill mütemadiyen Gracie'yi

düşünüyordu. Yanındaki arkadaşı sordu:

« Senin neyin var Allah aşkına? Mutlaka bir kadın meselesidir gene... »

Bill kederli bir tavırla: « Evet, diye başını salladı. Ama bu seferki eşi bulunmaz bir kızdı. Pehlivan olduğum için mesleğimi küçümsiyerek beni bırakıp gitti. Halbuki öyle şeker şeydi, ki bilsen... »

En Güzel Romanlar ve Hikâyeler Mecmuası: BİNBİR ROMAN

Mr. Frank Halliday yetmiş dört yaşında olmasına rağmen gayet sağlam yapılı, geniş omuzlu bir adamdı ve beyaz pala bıyıklarla süslü kırmızı yüzünden sıhhat taşıyordu.

Yazıhanesine ekseriya yürüyerek gittiği halde o sabah hava çok sıcak olduğundan otomobiline binmeği tercih etti ve şoföre saat dörtte gelip kendisini almasını tenbih ederek, üzerinde altın harflerle «Frank C. Halliday» yazılı kapıdan içeri girdi. Fakat çalışma odasının önünde birisinin koluna dokunduğunu hissederek başını çevirdi.

Siyah saçlı genç bir adam gülümseyerek: «Günaydın, Frank amca!» dedi.

Yanında da güzel bir kız duruyordu.

MİRAS

Nakleden: Semih DEMİRCİ

bahsetmek istiyorum, çünkü artık zamanı geldi. Doktorlarım altı aydan fazla yaşayamayacağımı söylüyorlar.

«İki sene evvel hazırladığım vasiyetnamede servetimi bazı hayır müesseselerine bırakmışım ve bu seni hiç memnun etmemiştir. Fakat şimdi karını çok beğeniyorum ve onun sayesinde senin de aklını başına toplayacağına inanım var. Her şeyimi size terketmeğe karar verdim. Parayı har vurup harman sa-

vurmamanı temenni ederim.

«Öbür gün tekrar beni görmeye gelin. Size bazı şeyler daha söylemek istiyorum.»

Tom, gözlerini uğuşturarak amcasının İnşallah daha uzun seneler yaşayacağından dem vurdu ve miras meselesine zerre kadar ehemmiyet vermediğini birkaç defa tekrar etti. Mrs. Halliday de ağlamamak için dudaklarını ısıırıyordu.

Köşebaşındaki küçük lokantaya

varıncaya kadar genç çift hiçbir şey konuşmadılar, şapkasını masanın üzerine atan kız nihayet: «Tommy! diyebildi. Rüya mı görüyoruz yoksa?»

«Hayır, sevgilim. Moruk yakında öteki dünyayı boylayacak ve biz de milyonlarına konuşacağız. İyi ki onu görmeye giderken seni de yanıma almışım...»

«Peki ama, ya karın ne olacak?»

Genç adam yüzünü buruşturdu: «Allah onu kahretsin! Adını bile duymak istemiyorum. Başıma böyle belâ olacağını bilseydim, hayatımın sonuna kadar bekâr kalır da gene onunla evlenmezdim. Şimdi beni iyi dinle, bebeğim! İhtiyar sende pek hoşlandı. Seni gökten inme bir melek zannediyor. Moruk, zıbarıncaya kadar ona senin Mrs. Tom Halliday olmadığını çaktırmamak lâzım.»

«Ya karın farkına varırsa ne halteredir?»

Delikanlı, aldırma demek ister gibi elini salladı: «Anlayıncaya kadar biz de işimizi bitirmiş oluruz. Sen sadece Mrs. Halliday rolünü oynamaya devam et ve sakın Frank amcamın yanında külhanbey diliyle konuşma!. Seni daima kibar bir kadının zannetsin.»

Kız: «Şuna bak!, diye haykırdı. Öyle değil miyim sanki...»

İki gün sonra tekrar beraberce Frank Halliday'ın yazıhanesine gittiler. Tom hemen, doktorların muhakkak büyük bir hataya düştüklerinden ve paranın kendisi için hiçbir kıymet ifade etmediğinden bahsederek süslü bir konuşma yaptı. Fakat ihtiyar adam başını salladı.

«Hepimiz günün birinde göçmeye mahkûmuz, Tom! Hem sen de benim yaşıma gelince bunun okadar fena birşey olmadığını anlayacaksın.» Bir lâhza durakladıktan sonra devam etti: «Görüyorum, ki sen ve sevimli karın, bir an evvel evinize dönmek için sabırsızlanıp duruyor-

(Devamı 14 üncü sayfada)

«Böyle şeker gibi bir karın vardı da ne diye getirip bana göstermedin?»

Frank Halliday, ancak biraz daha yaklaştıktan sonra delikanlıyı tanıyabildi.

«Vay.. Merhaba, Tom! Seni bu ralara hangi rüzgâr attı böyle?»

«Sadece sizi ziyaret etmek için geldim amcacığım,» diyen delikanlı, kızın elini tutarak ilâve etti: «Hem size karımı da tanıtmak istiyordum.»

İhtiyar adam kızı dikkatle süzdü.

«Buna çok memnun oldum. Zevkine hayranım doğrusu, Tom! Zaten bütün Halliday'lar bu hususta talihlidirler.»

Birkaç dakika sonra Frank Halliday'ın hususi odasında oturmuş konuşuyorlardı.

İhtiyar adam tekrar kıza bakarak: «Hakkınızda çok şeyler işittim, Mrs. Halliday; dedi. Bir sürü güzel şeyler..»

Kız şımarık bir tavırla başını önüne eğdi. Amca devam etti: «Evlendikten sonra bu yaramaz oğlanı epeyce yola getirdiğinizi de biliyorum.»

Tom: «Fakat, amca...» diye sözünü kesmeye yeltendiyse de ihtiyar devam etti: «İtiraz istemem, Tom! Ayyaşlar gibi yaşayıp, dünyanın parasını harcıyordun. Bu cici kızla evlendiğine çok sevindim. Çünkü seni adam edebileceğe benziyor.

Karını bana daha önce getirmedğin için sana âdeta kızıyorum. Ömrünün son günlerini yaşayan ihtiyar amcamın bir tanecik yeğenin'in karısını görmek istiyeceğini düşünmedin mi hiç?»

«Affedersiniz amcacığım. Fakat bana dargın olduğunuzu zannediyordum da..»

Frank Halliday öfke ile homurdandı: «Evet haklısın, çılgınca hareketlerine çok içerliyordum. Bununla beraber son zamanlarda aldığım haberler de hoşuma gitmedi değil. Şimdi sana gayet mühim bir şeyden

Tiyatro o gün de her zamanki gibi dolup taşıyordu. Bu müessese bilhassa kibar ve temiz olması bakımından ün kazanmıştı. Gerçek artistleri ve gerekse seyircileri kibar, asil insanlardı. Mütemadiyen açılıp kapanan kapısından akın halinde, fraklı baylar; kürk mantolu, tuvaletli bayanlar giriyordu. Birden kapıda Mister Grandson görüldü. Durdu, etrafına bakındı ve sonra bastığı yerlerde oldukça hatırı sayılır çamur izleri bırakarak yavaş yavaş yürümeye başladı. Dışarda müthiş bir yağmur yağıyordu. Üstü başı sırsıklamdı. Tam vestiyerin önünden geçip salona girmek üzere idi ki vestiyerdeki adam seslendi.

— Beyefendi bir dakika!..

Mr. Grandson geri döndü vestiyerin önünde durdu.

— Ne var ne istiyorsun?

— Beyefendi paltonuzu gardroba vermeniz lâzım. Tiyatro nizamnamesi bunu gösterir. Hem paltonuz da sırsıklam.

— Vestiyere verilecek bir şeyim yok.

— Ama rica ederim beyefendi paltonuz sırsıklam.

— Ee tabii, dışarda yağmur yağıyor.

— İşte onun için paltonuzu bana veriniz.

— Saçmalama, yani paltomu sana versem dışarda güneş mi açacak?

— Yok rica ederim beyefendi anlamamazlığa gelmeyin. Onu demek istemedim tabii. Bu ıslak palto ile salona giremezsiniz.

Yavaş yavaş vestiyerin önü ve Mr. Grandson'un etrafı dolmağa başladı. Kalabalık gittikçe artıyordu. Hanımlardan biri vestiyerdeki adama seslendi.

Nakleden: Leylâ BEKEM

— Bu ihtiyarı ne diye bu kadar üzüyorsun. Hem görmüyor musun bir ayağı sakat, ayağını zorlukla dimdik tutuyor ve güçlüklerle yürüyor.

Meseleden haberdar edilen tiyatro müdürünün kâtibi koşu koşu geldi. Mister Grandson'u bir kenara çekti.

— Alın size beş dolar ve lütfen gidin, paltonuzu vestiyere bırakın.

— Ama sonra pişman olacaksınız.

— Haydi, haydi rica ederim.

Mister Grandson topallıya topallıya vestiyerin önüne gitti, paltosunu çıkarttı, uzattı. Kâtip ona bakınca bembeyaz kesildi. Zira Mister Grandson kısıp kısıp bir gömlekle kalmıştı. Kirli beyaz bir gömlek ve bir pantolon... Sırtında başka hiçbir şey yoktu.. Kâtip hırsından tir tir titriyordu.

— Yahu sizin ceketiniz nerede? diye sordu.

— Ceketim yok.

— Ay deli olacağım, böyle gömlekle nasıl gelirsiniz?

— Sadece gömleğimle gelmedim ki paltom da vardı.

— Anladım. Ama allah rızası için paltonuzu giyin!

— Hayır, vazgeçtim giymeyeceğim. Paltomu çıkart diyen siz değil miydiniz?

— Vallahi kaçıracağım. Tiyatronun ismi lekelenecek. Bu ne rezalet? Gömlekle geliniz mi?

— Öyle mi? Beterin beteri vardır ama.. Meselâ gömlek de giymeseydim. O zaman ne diyecektiniz?

— Size son defa ihtar ediyorum Paltonuzu giyiniz.

— Ben de size son defa söyleyeyim Paltomu vestiyerde bırakacağım.

Yavaş yavaş vestiyerin önü ve Mister Grandson'un etrafı mahşere dönmüştü. Kalabalık gittikçe artıyordu. Bayanlardan biri kâtime seslendi.

— İhtiyar adamcağıza, öyle koldan tutup çekmesenize. Gözünüz görmüyor mu ayağı sakat zavallının.

Vaziyetle ilgili haberdar edilen tiyatro müdürü hızlı adımlarla geldi. Mister Grandson'u salonun bir köşesine çekti.

— Biletinizi görebilir miyim?

— Buyurun,

— Vay canına hem de loca

— Evet loca.. Otuz dolara paltom...

— Peki ben bu biletinizi elli dolara satın alayım.

— Kat'iyen!

— Oyleyse yetmiş olsun!

— Hayır yüz dolar, aşağısına vermem.

Müdür içini çekti. Cebinden yüz dolar çıkardı.

— Peki öyle olsun alın yüz dolar. Yalnız bana izah eder misiniz bu bileti nereden buldunuz? Yani loca bileti alacak paranız var mıydı?

— Satın almadım ki, bizim bay hediye etti.

Grandson vestiyerden paltosunu aldı, giydi. Müdür topallıyan Grandson'u kapıya kadar götürdü.

— Sakat bacağınıza şükredin!. Bir tekme ile sizi kapı dışına attırırdım ama...

— Ayağım mı sakat?

— ?...

— Topallıyorum ama o şemsiyemden ileri geliyor!.

Ve gülerek pantolonunun delik cebinden siyah bir şemsiye çıkardı, Müdürün burnuna doğru uzattı.

NAT PINKERTON

YİNE Mİ SİZ?
BU SEFER NE
İSTİYORSUNUZ
BAY BLINKS?

KAPTAN, KENDİSİLE
BİR DEFA KONUŞUR.
SANKİ SİZİ SAHİLE
BIRAKTIRACAKINI
SÖLEDİ.

İNANAMAM KI.. HER
NEYSE SÖLEYİN
GELSİN..

BETYA RAZI OLDU.

AZİZİM BANNİS.
TER.. NEYE HIR.
ÇINLIK EDİYOR.
SUNUZ? SİZİN
SAADETİNİZİ DÜ.
ŞUNU
YORUN.

SAADETİM Mİ? BENİ
ESİR ETTİNİZ.. BABAM-
DAN PARA SIZDIRACAKSINIZ
LORD VINTERBRUKU ASA-
CAKLAR.. SÖLEDİĞİNİZİN
YARISI KADAR CANTILMEN
OLSAYDINIZ BENİ SAHİLE
ÇIKARIRDINIZ.

HAKSIZLIK EDİYORSUNUZ.
BABANIZDAN BİRŞEY İSTEDİ.
GİM YOK... BETYA NEDEN.
BU KADAR ZALİMSİN ANLAMİ.
YDR MUSUN.. GÖRMÜ-
YOR MUSUN?

BETYA.. BETYA
SEN BENİM
ESİRİM DE-
ĞİSİN.. BEN
SENİNİM

YDK YDK...
BIRAKIN BE-
Nİ..

BETYA KORMORANA TOKATATTI

BETYA..
BANA
YURDUN

BU NE KÜSTAHLIK..
SİZE ALAKA DUYABİLE.
CEĞİMİ NASIL AKLINIZA
GETİREBİLİYORSUNUZ.

ADİ KUMAR..
MAZ.. NEL-
SON BOZMA
Sİ.. DEF
OLUN..

KORMORAN KIZDI..

PEK ÂLÂ.. BEN GİDİYO-
RUM.. FARAT SİZ KALI-
YORSUNUZ

SÖZ VER-
MİŞTİNİZ.

BENDEN EMİR ALINCAYA KA-
DAR BU KAPININ ÖNÜNDEN
AYRILMIYACAKSIN.. BAN-
NİSTER KAMARASIN..
DAN AYRILMIYA-
CAK..

(BAŞÜS
TJ-
NE

TELEFONUN EDİLDİĞİ
YERİ BULDUK PIN-
KERTON.. SAHİL BO-
YUNDA BİR MEYRA..
NE... GELİYOR
MU-
SUN.

BİR DE SORU-
YORSUN..

TABANCA ALIYOR
SUN NAT.. KEN-
DİNE DİKKAT
ET.

BİR İŞ ÇIKABİLİR...
MORİSON CÜMLESİNİ
BİTİREME-
Dİ..

SEN ARKA
KAPİYI TUT.. SİZ
BURAYA DURUN
ÇOCUKLAR.. HAYDİ
NAT İLERİ..

ARKASI VAR

BRIK BRADFORD

ESRARENGİZ KUKLA

ŞU OKU ATANIN KİM OLDUĞUNU VE NİÇİN ATTIĞINI ÖĞRENMEYİYİM

İŞTE... HEY... DUR...

GÖRÜNÜRLERDE KİMSE YOK... HEM SONRA ONA KARŞI KOYAMAZDIM...

KAÇTI. FAKAT BİR KIZILDERİLİ OLDUĞUNU GÖRDÜM. DOSTLARI-MIZDAN BİRİ Mİ? İM-KANI YOK... ONLAR BİZİ SEVERLER

SİZE DAHA ÖNCE SÖYLEMELİY-DİNİ PROFESÖR... BU MAĞARA-YA GİRİP ÇIKMAMIZ KAVAK-LARIN HİÇ HOSUNA GİTME-YOR.

BURASININ ONLAR İÇİN MUKAD-DES BİR YER OLDUĞUNU BİLİ-YORSUKUZ... TABİ MÜCEVHER-LER DE MUKADDES.

BU MÜCEVHERLERİ ELE GEÇİREMEMİZ İÇİN HERŞEY YAPA-CAKLAR

YAHU BRIK SEN GÖZLE Rİ AÇIK BÜ-YA GÖRÜ-YORSUN...

BRIKLE KOPAK UZAKLAŞIR-KEN KIZILDERİLİ REİS ARKA-LARINDAN ONLARI SÜZDÜ.

SOLUK BENİZLİLER MÜCEVHERLERİ BULDULAR.

ÖLDÜR DÜN MÜ?

İHTAR OLMAK ÜZERE OK ATTIM. VE SONRA KAÇTIM. FAKAT BRIK BENİ GÖRDÜ.

YA MÜCEVHERLER?

KENÜZ ONLARA DOKUNMADILAR..

BELKİ BU GECE ALMAĞA TEŞEBBÜS EDERLER. KAHRA-MANLAR!... REİSİMİZİN SÖZLE-RİNİ İYİ DİNLEYİN...

BU GECE ÇİFTLİĞİN ET-RA-FINI SARARIZ. BRIKLE KOPAK ORADA OTURUYOR-LAR... DIŞARI ÇIKMAMALA-Rİ LAZIM.

PROFESÖR KIZILDERİLİLERİN BİZİM ELMASLARI ELE GEÇİRME-MEMİZE ÇALIŞTIKLARIN A-IN ANMI YOR...

FELÂKETİ ÖNLEMELİK İÇİN BİRŞEYLER YAPMAM LA-ZIM. BUNU BU GECE BECER-MELİYİM.

GECELEYİN BİR KIZILDERİLİ GURU. BU ÇİFTLİĞİN ET-RAFINI SESSİZ CE SARDI.

O GECE GEC SAATLERDE

ARKASI VAR

YALNIZ RUHLAR

BİR İKİ EL ATEŞ EDİNCE ETRAFLARINI GEVİRMİŞ OLAN NEGRİTOSLAR HAYKIRARAK KAÇARLAR...

ELSA KACIYORLAR!
KURTULDUK!

ALLAHA
ÇOK
ŞÜKÜR.

61

LÂKİN SON BİR
TEHLİKE İKİ GEN-
CİN HAYATLARINI
TEHDİT ETMEKTE-
DİR. KUDURMUSA
DÖNEN NEGRİTOS-
LULARIN REİSİ AR-
KADAN KULÜBEYE
TIRMANIR. HÜCUM
ETMEĞE HAZIRLANIR.

DİKKAT
MARK!

MARK NEN VAR?
YOKSA BANA VURDU
MU?

EVET...
OMUZUMA.
MUHİM BİR
ŞEY DEĞİL
DİR.

KAYBEDECEK VAKTİMİZ YOK...
GİDELMİ MARK, BANA DAYAN.
STERİLERİN YANINA GİDELMİ.
SONRA TEDAVİ ETMEĞE
ÇALIŞIRIZ!

ELSACIĞIM, KİMBİLİR
BENİ NEKADAR SEVİ-
YORSUN...

ÇOK! FAKAT SİMDİ
DURDA SU YARANI
SARAYIM. ARKA-
BAŞLAR BU ARADA
NEGRİTOSLARI
YAKLAŞTIRMADILAR...

TEĞMEN NE İSE
GELDİNİZ...
HER ŞEY YOLUN-
DA MI?

HENÜS DEĞİL BAYAN.
FAKAT ÇOK GECME
DEN ONLARI KÖYDEN
ATACAĞIMIZI UMUYO-
RUM ACABA KÜLÜBE-
LERDE BAŞKA ESİR-
LER VARMIR?

EYET! HEMDE
BAZILARI ÇOK
HASTA VE BİTKİN.

NEGRİTOSLARI DEFETTİKTEN VE ÖTEKİ ESİRLERİ DE
URTARDIKTAN SONRA KAFİLE GERİ
DÖNER. AÇLIK BU YOLCULUĞU BİRKAT
DAHA GÜÇLEŞTİRİR.

ESARET, BİR KAC
GÜNLÜK YÜRÜYÜŞLE
CEHENNEM DEN
KURTULURUZ.

SEN HEPİMİZE BİR
ÜMIT KAYNAĞI OLU-
YORSUN ELSA!...
FAKAT İÇİMİZDEN BAZI-
LARI BUNA
DAYANAMIYACAKLAR.

NEHRİ TAKİP EDİP
SAHİLE İNELİM. ORA-
DAN MANİLAYA GİT-
MEK DAHA KOLAY
OLUR.

HAYDI ARKADAŞLAR!...

LÂKİN BİR KAC SAATLİK SESSİZ YÜRÜYÜŞTEN SONRA NEGRİ-
TOSLAR TEKRAR HÜCUMA GEÇERLER...

ETRAFİMİZ
ÇEVİRİLMİŞ

BİZDE BİR ÇEMBER
OLALIM. SONRA
MUHAKKAK ÖL-
DÜRMEK İÇİN
ATEŞ ETMELİ
ÇÜNKÜ CEPHA-
NEMİZ BİTKİN
ÜZERİ.

SIK AĞAÇ-
LARDAN İSTİFADE
EDEREK NEGRİTOS-
LAR KORKUNU ÇİG-
LIKLA ATARAK
KAFİLEYE HÜCUM
EDERLER.

DIŞI KURT

Yazan = KEMALETTİN TUĞCU
Aşk ve Macera Romanı: 11

Sevil böyle canavarca dövülmekten yılmıştı. Kaçmak istiyordu. Canını kurtarması ve insanların yanına koşması lâzımdı. Fakat bütün itimada rağmen kadın oda kapısını üstünden kilitlemeyi ihmal etmiyordu.

Sırtındaki yaralar kapandığı gün kadın garip bir sesle:

— İyileştin artık, demişti. Yaralar kapandı.

Sevil onun yüzüne acı acı bakarak:

— O halde yeni yaralar açabilirsiniz, dedi.

Kadın dişlerini sıkı:

— Sen düşün, yeni doğmuş bir çocuğun boğulmasını. Müdafaasız, eli, kolu bağlı, hattâ sesi bile çıkmıyan bir çocuk. Onun kuvvetli ve katı bir erkek elinin içindeki ince boyunun bir yılan gibi kıvranışını ve masum gözlerinin bir tarafa kayışını ve vücudunu ölüme teslim edişini düşün.

Siyah maskeli kadın ayakta, elleriyle tarif ederken yüzünde korkunç ıstıraplar belirliyor, rengi bembeyaz kesiliyordu:

— Bunu yapan senin babandır.

Sevil sükûnetle:

— Olabilir, dedi. Fakat bana ettiğiniz eziyetlerden onun haberi yok, ki ıstırap çeksin. O beni köşkle beraber yanmış biliyor.

Bayan Macide haykırdı:

— Ben kendi iç acılarımı azaltmak, çocuğumun intikamını almak için seni kıvrandırıyorum. Sen ağlayıp yalvardıkça içim ferahlıyor.

— Ne bekliyorsunuz, devam ediniz.

— Devam edeceğim. Biraz daha iyi ol.

Sevli dargın gibi sustu. Ölmeden bu kadının elinden kurtulamayacağını anlamıştı. Bu bir günahkâr deliydi. Sinirlerine hâkim olamıyordu. Usta bir cellât gibi eziyet etmesini biliyordu.

Sevil yavaş yavaş hırslanıyor ve bu iki yüzlü kadınla mücadeleye için kendisinde kuvvet toplamak istiyordu. Fakat bu heykel gibi ve sinirli kadınla bu kadar azap çektikten sonra boğuşmasına imkân yoktu.

Başkalarının gelip kendisini kurtarması ihtimalini düşündü, Paşanın köşkünde olduğunu anlamıştı. Çok büyük, çok eski devirlerden kalmış, defalarca tadilâta uğramış, teşkilâtı karışık bir binanın içindeydi.

Zemin katın altında şarap mahzenleri, mağara gibi kayadan oyma yerler bulunduğu inanılmaz hikâyeler halinde kulağına aksetmişti.

Paşanın ölümünden sonra kendisini iyiliğe vakfetmiş görünen Bayan Macide bir ahçı, iki hizmetçi ve bir uşakla oturuyordu. Köşkün birçok kısımları boş ve kapıları kilitliydi.

Yukarıda, odada kaldığı müddetçe araba, otomobil sesi duymadığına göre köşte olması muhtemeldi. Zaten babasının köşkü de bahçesiyle bu paşanın köşküne komsuydu. Bayan Macide bir yolunu bulup kendisini kaçırmıştı.

Dışarıda olup bitenleri bilmiyordu. Belki babası bile kendisini unutmuştu. Sevdığı adam da yarı deliden başka bir şey değildi. Kurtulmak ümidi ancak kendisindeydi. Eğer kadın bir daha düşüp bayılırsa bir çaresini bulup kaçmalıydı. O da muvaffak olabilirse.

Mazlumlukla, itaatle merhamete gelmiyen bu kadını artık hiyle ile kandırmak veya aldatmak gerekiyordu.

Yatağından kalktığı günün ikinci günü Maskeli kadın ona yine yiyecek getirdiği sırada, fazla sinirli ve hırslı olduğunu anladı. Münakaşaya cesaret edemedi. Fakat yemek yiyeceğine durmadan ağladı. Daha sonra yoklamağa gelen kadın yemeğin öylece durduğunu görünce haykırdı:

— Niçin yemiyorsun?

Sevil cevap verdi:

— Ölecek bir insanın yemeğe ihtiyacı yoktur.

— Seni şimdi götürürüm küçük mahzene.

« Demek, küçük çocuklar gibi hâlâ annenden medet umuyorsun! »

— Elbette. Bunu nasıl olsa yapacaksınız.

— Bu defa fareleri bırakacağım ki seni iyice dişlesniler.

— Farelerin dişleriyle sizin dişlerinizin arasında bir fark yok. Omuzlarım, ensem çürük içinde. Ben yaşamak istemiyorum artık.

— Yaşıyacaksın. Benim elimde kıvranmak için yaşamağa mecbursun.

Sevil sesini yükselterek, bir yandan ağlayarak bağırdı:

— Allah buna müsaade etmiyecektir artık. Beni elinizden kurtarmak için canımı alacak. Bundan sonra da bu yeryüzünde sizin için asıl cehennem hayatı başlayacak. Benim çığlıklarım, iniltilerim geceleri uykularınızı kaçırarak, hayalim gözlerinizin önünde bulunacak. Öyle bir iç acısı çekeceksiniz, ki benim

çektğim acılar bunun yanında hiç kalacak, Siz yavrunuzun intikamını aldınız. Benim intikamımı da sizin bu deli hareketiniz hazırlıyor. Öleceğim, fakat öldükten sonra bir dakika bile s'zi rahat bırakmayacağım.

— Budala k'z, vicdan azabının beni rahtasız edeceğine mi anlatmak istiyorsunuz? Bir anne için evlâdının öldürülmesinden daha büyük acı mı olur? Hem senin, benim elimde ölmeni Allah ta istiyor. Öyle olmasaydı bırakmazdı seni bana.

Sevil bütün zekâsını toplayarak Siyah maskeli kadının yüzüne baktı. Onun evlât acısıyla büsbütün deli olmasa bile aklının yarısını kaçırmış olduğunu anladı. Böyle bir

Gözlerinden birkaç iri damla yuvarlandı.

Siyah maskeli kadın demiri geriye çekti. Hırsla titremesi birden durmuş ve ellerini geri çekmişti. Sesi tittredi:

— Anneni çok seviyor musun?

Sevil konuşmağa başladı:

— Bilmem. Ona büyük sevgi duymadım. Ondan ayrı yaşamak bana çok güç gelmiyordu. O da bana karıştı soğuktu. Niçin, bunu bilmem. Onda bir eksiklik, âdeta bir yabancılık var. Babamla yaşamağa alışmışım. Fakat...

Düşünüyordu. Kadın:

— Demin « Ah anneciğim! » diye söylendin, dedi. Demek küçük bir çocuk gibi hâlâ ondan medet umuyorsun?

— Çocuklar hep böyle ağlarlar.

— Vah yavrucuğum vah. Kimsele de gelip kurtarmıyor seni, değil mi?

Sevil bu yumuşak ve tatlı sestene çok müteessir oldu:

— Allah bile benden elini çekti. Bari bir suçum olsaydı.

Hıçkırarak hıçkırarak ağlıyordu. Kadın söylenmeğe başladı:

— Benim kızım da şimdi senin yanında olacaktı, dedi. O da bana anneciğim diyecekti. Fakat yaşamadı işte.

Sevil hıçkırırken:

— Belki de yaşamadığı isabet olmuştur, dedi. Ya o da benim gibi bir zalim eline düşseydi? Bakınız ben de gençtim. Ben de sevmeğe başlamıştım. Hattâ hayatımın en neşeli bir anındaydım. Bir akşam sevdiğim erkekle buluştum. Beni göğsüne bastırdı. Yüreği öyle çarpıyordu, ki, Köştete yalnızdım. Fakat korkmuyordum. İçimin taşkınlığı ile saatlerce piyano çaldım. Sonra günahsız bir uykuya daldım. İşte bu uyku arasında bir el beni hayatımdan ve dalımdan bir çiçek kopartır gibi koparttı. Sıcak yatağımdan soğuk, mezar karanlığında bir mahzene atıldım. Boynuma demir halkalar takıldı. Fareler etrafımda diş gıcırdatacak doluşmağa başladılar.

— Sen de talihsiz bir kızmışsın Sevil. Hayattan hiçbir nasip almadan bu cehennem azabına düştün.

Kadın içini çekti. Elindeki zincirleri yere bıraktı.

— Yemeğini yesene, dedi.

— 12 —

Kâmuran, bir haftadan beri görünmiyen Bayan Macideyi ziyarete gitmişti. Genç dul kadın biraz zayıflamış görünüyordu. O civarda yaptığı iyiliklerle, elinin açıklığı ile anılan paşanın karısı kızın yüzünü okşadı:

— Hiç sorup aramıyorsun şekerim, nerelerdesin?

Kız biraz mahcuptu:

— Kusurum çok, dedi. Fakat sizde de misafir istemiyen bir hal var. Siz de şu yangın olup ta Sevil diri diri yandıktan sonra çok neşesiz oldunuz.

— Evet, o yavrucak için içim yanıyor hâlâ. Ne güzel, ne sakın bir kızdı.

Bayan Macide gözlerini siliyordu. Kâmuran:

— Siz bir yere çıkmıyorsunuz, dedi. Olup bitenlerden haberiniz yok.

— Ne oldu?

(Arkası var)

İSKELETLER DIYARI

18

'OH MAYO KEBE...
BEYAZ SURATLI HE-
RİF HERŞEYİ YIKTI
MAHVETTİ.. BANA
KU'VET VER BURA
DAN ÇIKAYIM İN TIKI
MINİ ALAYIM..

YERLİ SÜRÜNEREK
İLERLEDİ. YARALI
İDİ. İNLIYORDU.

FAKAT KIZILDERİLİ KÜÇÜK
ÖLÜM OKUNU YERLEŞTİRMİŞ
NİŞAN ALMIŞ ROBERİN GEÇ-
MESİNİ BEKLİYORDU.
ROBER GİTTİKÇE YAK
LAŞTI.

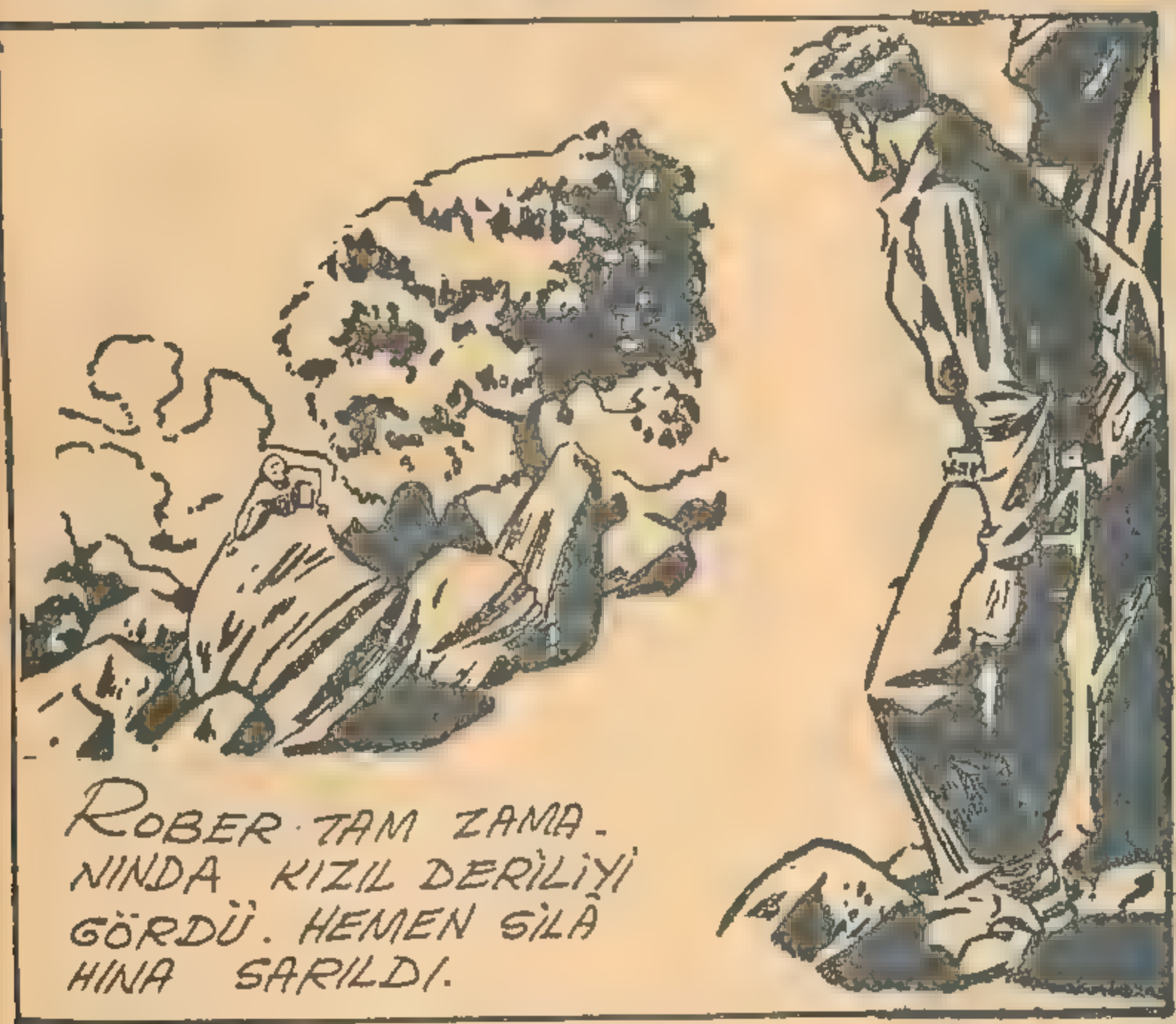

FRED.. BİL!
RAHAT UYUYUN..
ALLAHA İSMAR-
LADIK..

İSKELETLER DİYARI BÜYÜK BİR PAT.
LAMADAN TOPRAĞA GÖMÜLDÜ.

ARTIK GİDEYİM..
BURADA YAPILACAK
HİÇBİRŞEY KALMADI

ROBER TAM ZAMA-
NINDA KIZIL DERİLİYİ
GÖRDÜ. HEMEN SİLA
HINA SARILDI.

YİNE O... HERİF ŞEYTAN MI-
DIR NEDİR.. NASIL ÇIKTI.BU
MAĞARADAN.

ROBER ATEŞ ETTİ.

KAYALAR YERLİ İZLİYORDU.

İYİ GİZ-
LENİYOR.

HEY MAYMUN !. GİZLENE-
CEĞİNE ÇIK DIŞARI DA
YURUŞALIM

KIZILDERİLİ KAYALARIN AR-
KASINA GİZLENEREK YERİNİ
DEĞİŞTİRDİ -ARKASI VAR-

Son Gece

Yazan: M. YAMAN

İşman göbeğini hoplatarak kan, ter içinde koşup kapıya geldiği zaman memur düdüğüne çalmış ve vapur inadına ağırdan alarak yavaş yavaş iskeleden ayrılmaya başlamıştı.

Pek fena içerliyen yolcu hırsla bir iki küfür savurduktan sonra bekleme odasına gitti. Kendisini sıralardan birisine attı ve sırlıklam olan gömleğinin içine mendilini sokarak kurulamaya çalışırken haykırırdı:

— Hay Allah kahretsin be..

Serin serin oturan bir başka yolcu:

— Canım, dedi. Sağlık olsun. Bir saat sonra gidersiniz. Maşallah kanlı canlı bir adamsınız. Biraz geniş oluverin. Bu sıcakta hırslanmak şışmanlar için pe kiylî olmaz.

Önce kızgın kızgın baktı. Sonra başını iki tarafa salladı:

— Bilmezsün birader, bilmezsün.

Ötekini uzattığı sigarayı yanına, sıranın üstüne koyarak anlattı:

Vapuru kaçırdığıma yanmıyorum. Kuyruk acım var, kuyruk acım. Ne zaman böyle vapur filân kaçırırsam derdim depresir. Bundan yir-

mi sene önceydi. Delikanlılık çağında bulunuyordum. Göztepe civarında bir köşkte oturan bir kızla sevişiyordum. Sevişiyordum dersem yanlış anlamayın. İçli dışlı olmamıştık. Kendisini ağırdan alıyordu. Şimdiki gibi iki günlük aşıkla öpüşüp koklaşanlardan değil. Süt beyaz, yeşil gözlü, fıstık gibi, rengârenk bir kız. Ben adamakıllı severdim onu. O da beni sevmiyor değildi hani. Pek sevicecek yerim kalmadığına bakmayın. Çakı gibi delikanlıydım.

Şimdi kuyruk acısına geleyim de lâfım uzamasın. İsmi lâzım değil, o kız babasının yanına gidecekti. Mektibi bitirmek için kalmıştı. Babası da adamakıllı büyük memurlardan biri. Kızını yanına aldırıyor. Burada akrabalarından birisinin yanında kalyordu.

Gidecek. Hem de ne zaman geleceği malûm değil. Ben diyeyim bir, sen de beş yıl sonra. Ya gittiği yerde evlenirse. Aklım zıvanasından çıkıyordu. Hani karşısında bayağı ağlıyordum. Gururlu bir kızdı da. Babası gibi burnu büyük, izzeti nefsi yüksekti.

İstanbul'a inmişti, öte beri almak için. Yapıştım yakasına. Yalvardım, yakardım, intihardan, vicdan azabından bahsettim. Ayak üstü ne konuşulur. Bana bir randevu verdi. Ay karanlığı bir gece. Yemekten sonra bahçeye çıkacak. Tam saat onda bahçelerinin bir köşesinde buluşacağız. Sıkı sıkı da tenbih etti. Gitmezsem darılacak. Gitmiyen kim. Deli oluyordum.

Giyinip kuşandım. Bir de tras oldum. Hem mahzun, hem sevinçli yola çıktım. Sevgilim erkence yatacak. Ertesi gün yolculuk var. Tam zamanında bulunmak lâzım. Fakat atladığım tramvayın önüne tekerleği çıkmış bir kamyon musallat olmaz

mı? Bre aman. Baktım ki yolun açılacağı yok. Atladım tramvaydan. Koş baba koş. Tam böyle iskeleye geldim, ki kapıyı sırankadık yüzüme sürdüler. Bağurdım, çağurdım. Yalvardım, imkânı yok. Vapur gitti. Koştum bir sandala. Hem hava lodos, hem de saat dokuz. Sağa koş, sola koş, nafîle.

Bir taraftan kızın sesi kulaklarımda çınlıyor:

— Nebil, tam saat onda bekliyeceğim. Senden başkasiyle evlenmiyeceğime teminat vereceğim. Geç kalma kuzum. Sonra kaybedersin beni. Deli oluyordum. Ne zamandır is-

tediğim öpücüğü vermeden gitmez a. Onu giderayak kucaklamak, doyaya öpmek mümkün olacak.

Göztepeye saat on buçukta, bin güçlkle vardım ama, köşk simsiyah. Artık bekçi köpeği gibi sabahlara kadar dolan dur.

Ertesi gün trene gittim. Yedi kat el gibi yüzüme bile bakmadı. Tren çekildi gitti. Diral dedenin düdüğü ortada kaldım.

Meraklanmıştı. Sigarayı alarak yaktı. Öteki sordu:

— Sonradan kendisinden haber alamadınız mı?

— Almaz olur muyum? diye içini çekti.

— Peki, kendisini görmediniz mi?

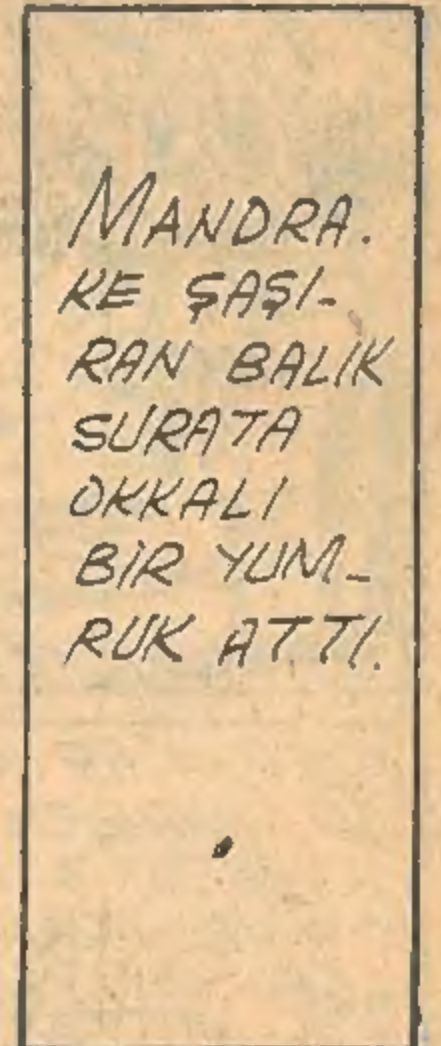
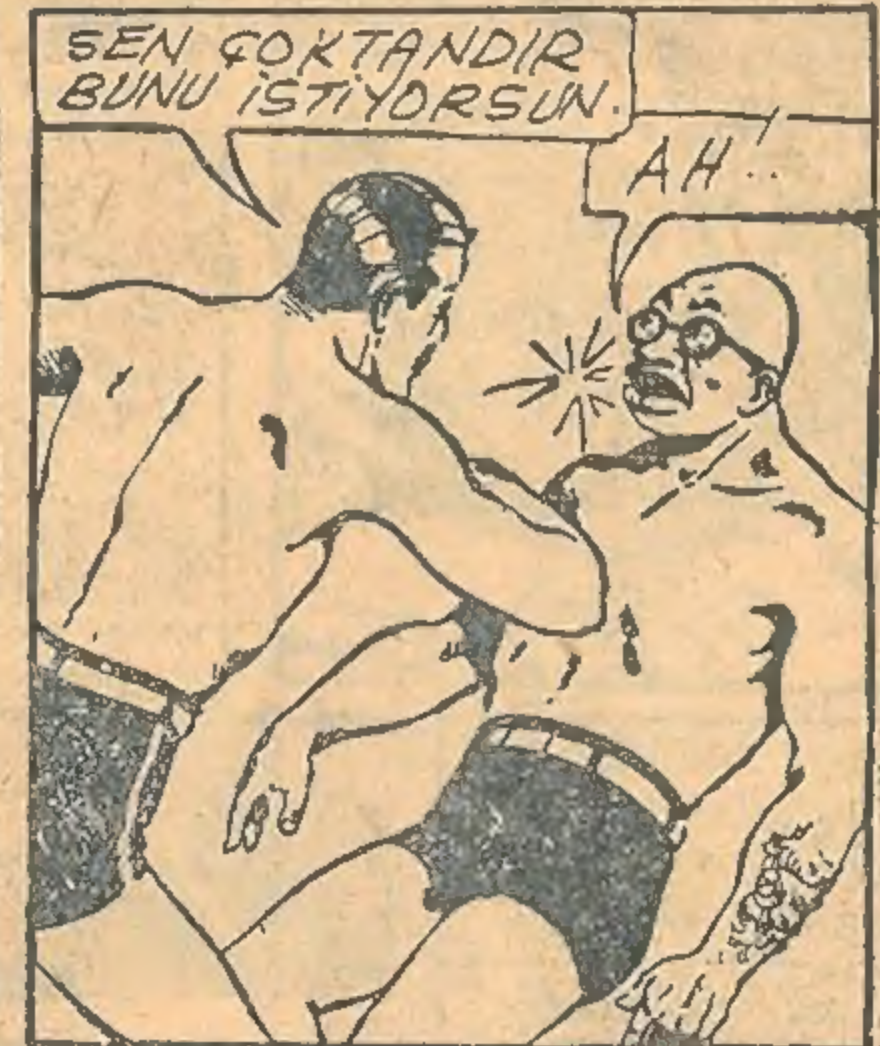
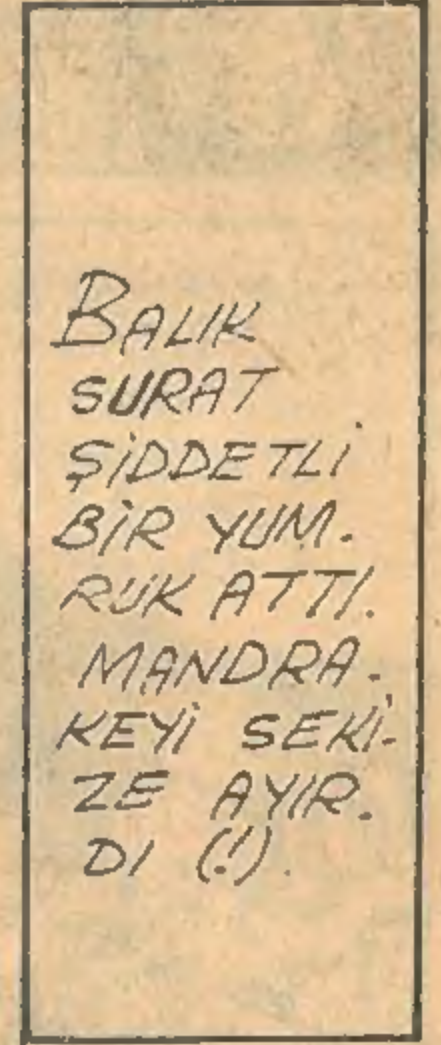
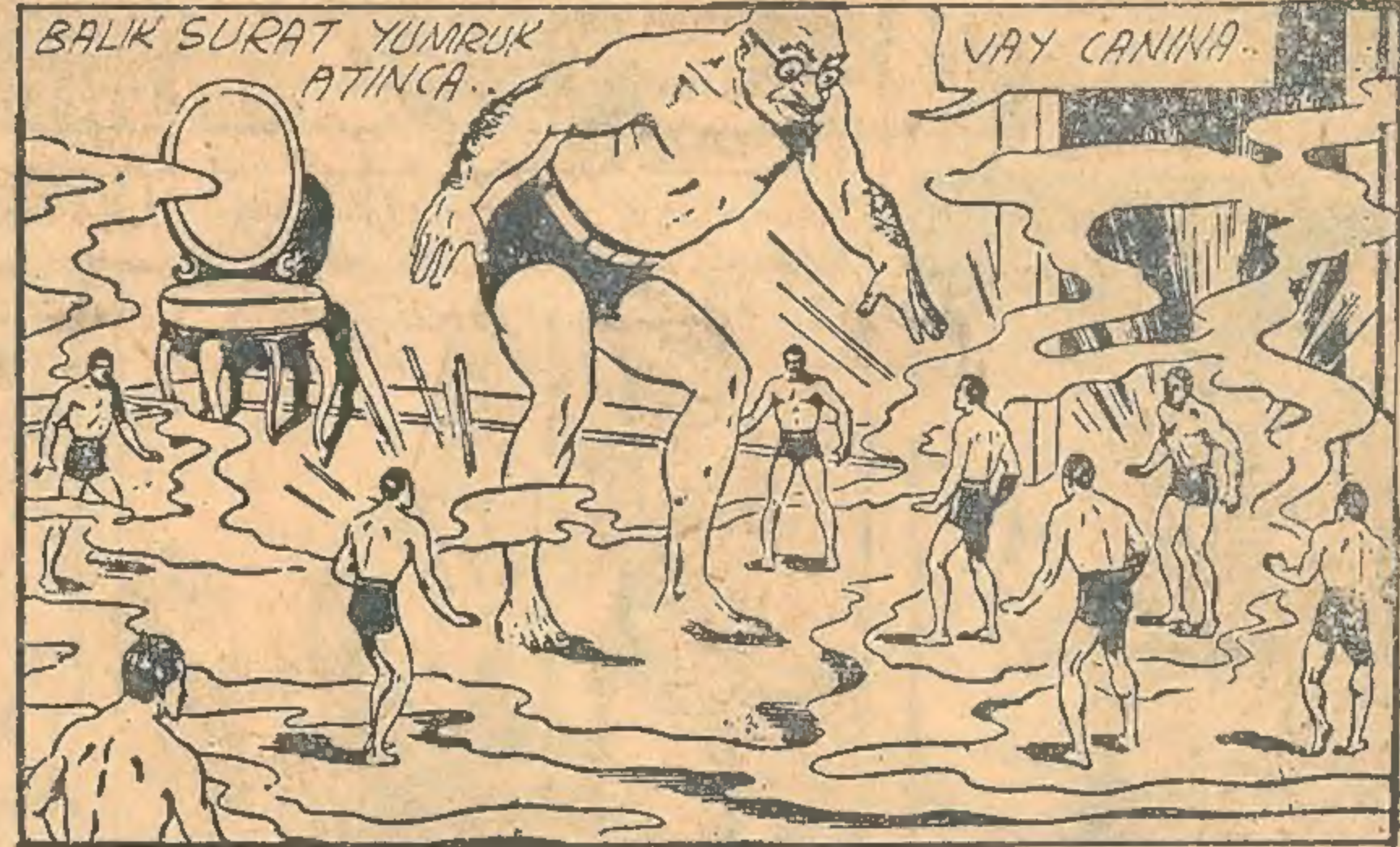
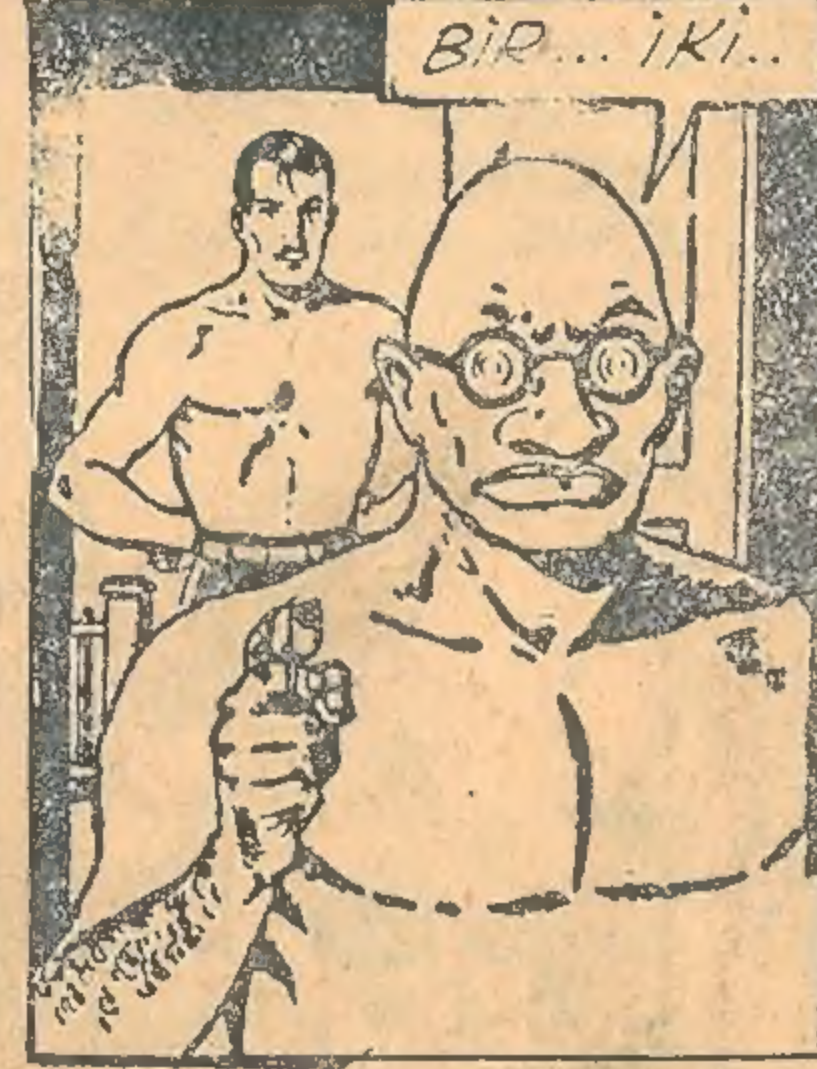
— Üç yıl sonra gördüm, gördüm ama yanında bir çocukla bir erkek vardı. Yani evlenmişti senin anlıyacağın.

— Peki neye yazmadınız arkasından?

Yeniden kızdı. Fena fena baktı:

— Yazmaz olur muyum. Hepsini yazdım. Hattâ cevap verdi. Şöyle yazdı: O gece size çok muti bir kız olacaktım. Çünkü aşkınıza inanıyordum. Benden istediğiniz teminatı alabilirdiniz. Fakat siz kendisine güvenilmiyecek bir insanmışsınız. İşte böyle. Şimdi ne zaman vapur kaçırırsam aklıma bu eski hikâyeye gelir, burnumun direği sızlar.

YARIN YENİ ORLEAN
ÖNÜNDE DEMİR ATA
CAĞIZ. FLORİDA DO-
NANMISI KOMUTANI
SÖR CON'U KENDİ
MEMLEKETİNDE GÖRE-
CEĞİME SEVİNİYORUM

BAYAN BABAM SİZE
HARRIS MÜTEŞEK-
KORSANLARIN KIR KAJA
SÖZLERİNDE ÇAKTIR..
DURDUKLARINA GEL MER-
İNANDINIZ MI? SEDES..
GEÇ OLDU
GİRELİM.

KOMUTAN HARRIS
KIS LUIZYANA
KALESİNDE ASKER-
LERİ TEFTİŞ E-
DERKEN BİR HABER
Gİ GELDİ

KALENİN TOP-
MARGARETİN GEL-
SELAMLADILAR.

HARİKATEN CESUR
SEYLER BU KOR-
SANLAR.. BİR SALVO
DAHA YAPIN.. KIZIMIN
YİRMİNİ YASINI SE-
LAMLAYIN..

KORSANLAR KRALI

No:31

BU ELBİSELER PEK HANIM EV-
LADI İŞİ.. BİZLERE YARAS-
MIYOR.

OL SUN..
TEMİZ GİYİ-
NELİM

KORSANLAR KRALI VE AR-
KADAŞLARI TERTEMİZ İPEK
KADİFE ELBİSELER GİYDİLER
KIZLARI ALIP SAHİLE ÇIKTILAR
HARRIS DÜŞMANINI BÖYLE
BÜYÜK NEŞE İÇİNDE GÖRÜNCE
KAN BEYNİNE SİÇRADİ.
FAKAT KIZININ GELİŞİ
BUNU BİRAZ UNUTTURDU.

BABA!

BİRGÜN SENİ GEMİ GEREN
LERİNDEN BİRİNE SALLAN-
MIŞ GÖRECEĞİM

ÇOK NAZIKSINIZ
EFENDİM.. FAKAT
SİLÂHLARIMIZLA
KONUŞMAYI
TERCİH EDEĞİM

SÖR HARRISIN
KIZGİNLİĞİ MİSA-
FİRSEVERLİĞİNİ
UNUTTURMADI.
KORSANLARI
AĞIRLADILAR

KIZINIZIN YİRMİ YAŞ VE
SİZİN MUVAFFAKİYETİNİZ
ŞEREFİNE..

MERSEDES KORSANLAR
KRALINA ZEMİRLENECEĞİNİ
HABER VERDİ

DÜŞMANIM SİNİZ.. FAKAT
KIZIMIN KURTARDINIZ. Sİ-
ZE MİNNETTARIZ KOR-
MORAN.
ÂDETİ-
MİZ ÜZE-
RE SİZ
YALNIZ
YİNECEK
SİNİZ

KORMORANIN YÜZÜ ACI
BİR GÜLÜMSEMEYLE KA-
SILDI. PASTANIN MUMLA-
RINI KILICININ UCUYLA
SÖNDÜRDÜ

KORSANLAR KRALI YEMEYİN-
CE HARRIS SINIRDAN KIP-
KIRMIZI OLDU. PERDELER
OYNADI ARKASINDA ASKER-
LER GİZLİYDİ BU PERDE-
LERDEN ŞÜPHELENİYOR-
DUM

BÜTÜN YOLLAR KESİLMİŞ
TIR BAYLAR. HEPİNİZ
ESİRİMİZSİNİZ

BÜTÜN
KORSAN-
LAR SİLÂH-
LARINI ÇEK-
TİLER..
PERDENİN
ARKASINDAN
ÇIKAN MUHA-
FIZLARIN
KOMUTANI
İLERLEDİ

ARKASI VAR

INTIKAM PERİSİ

(4 üncü sayfadın devam)

— "Şüphesiz! Ama enteresan bir masal. İnsanı ürpertiyor." Tod sönmüş olan pürosunu yaktı. Sonra "Kambur arkadaşınız size göl hakkında başkaca tafsilat verdi mi?" diye sordu. "Meselâ nerede olduğuna dair filân?"

— "Hayır, oğlum. Yalnız gölün başında bir maun ağacı varmış, da ağacın dalları bir haç meydana getiriyormuş - filân falan. Senin anlayacağın yutulur martaval değil."

Körn Tod başını ciddi, ciddi sallıyarak, "Belli," dedi. "Ama meraklı bir hikâye." Sonra döndü ve tarlaları, meyva bahçelerini gözden geçirerek, "Çok güzel bir çiftliğiniz var, Mr. Halok," dedi. Böylece konuşma başka mevzulara geçti ve güneş yavaş yavaş batıdaki ağaçlara doğru alçalmağa başladı.

Ortalık adamakıllı serinleyince Körn kalktı ve Halok'un bütün ısrarına rağmen çiftlikte kalmıyarak Limasito'nun yolunu tuttu. Şehre yaklaştıkça genç mühendisin zihni esrarengiz, efsanevi gölden ayrılarak meydanlığın sonundaki o alçak, uzun, parlak mavi bina ve o bina-dan çıkan kızla meşgul olmağa başladı. Bina eve benzemiyordu. Acaba neydi? İnsan bu küçük, şehirde bir kızla nasıl tanışabilirdi? Sonra kız kimdi, acaba? Bir "Amerikan" olabilir miydi? Zira siyah saçlarına rağmen beyaz cildi onun Meksikalı olmadığını isbat ediyordu. Sonra yeni kurulan şehirlerde erkeklere her türlü eğlence temin eden malûm kadınlardan da olmadığı besbel-liydi. O küçük, temiz masum çeh-re insanın gözlerinin ta içine bakan o berrak menekşe gözler...

Genç mühendis bu tatlı hülya-lara o kadar dalmıştı ki Limasito'nun etrafındaki bahçelere geldiği-nin farkına bile varmadı. Gitgide koyulaşan alaca karanlığın içinde tropik çiçeklerinin kokusu baygın bir esans gibi etrafa yayılmıştı. Ve böceklerin, gece kuşlarının esra-rengiz sesleri yaklaşan akşamı ilân ediyordu.

Ansızın bir kornanın tiz çığlığı Körn Tod'un kulaklarını yırtarca-sına çınlattı ve yolun dönemecinden bir otomobil göründü. Uzun, basık araba köşeyi iki tekerleği üzerinde çılınca döndü ve dosdoğru Körn'-ün üzerine yürüdü.

Körn o derece afallamıştı ki hiç bir şey yapamadı. Ama atı ondan daha çabuk davranarak tam zama-nında kenara sıçradı. Bir kazaya kurban gitmelerine ramak kalmış-tı. Ama körn şimdi onu düşünmü-yordu. Alaca karanlıkta iki yıldız gibi parlıyan gözleri gitgide uzak-laşan otomobile dikilmişti. Arabayı, bir dahaki dönemeçte gözden kay-boluncaya kadar seyretti. Sonra şaşkın bir ifadeyle elini gözlerinin önünden geçirdi... Rüya mı görmüş-tü? Uçar gibi geçen otomobilin di-reksiyonunda oturan çılgın şoför bir an gözlerine ilişmişti, Tod bu beyaz sırtıgan çehreyi apaçık gör-müştü ve tanır gibi olmuştu... Ama hayır... Limasito'da bir tanıdığa raslamak fikri bile gülünçtü. Her-halde hadisenin anılığı ve heyacanı tesiriyle sinirleri bozulmuştu...

(Arkası var)

MİRAS

(6 ncı sayfadın devam)

sunuz. Onun için sözümü kısa kese-ceğim. Evvelki gün yeni bir vasiyet-name hazırladım. Buna göre bütün servetimi, yeryüzünde yegâne yakı-nım olmanız dolayısıyla sizlere bira-kıyorum.

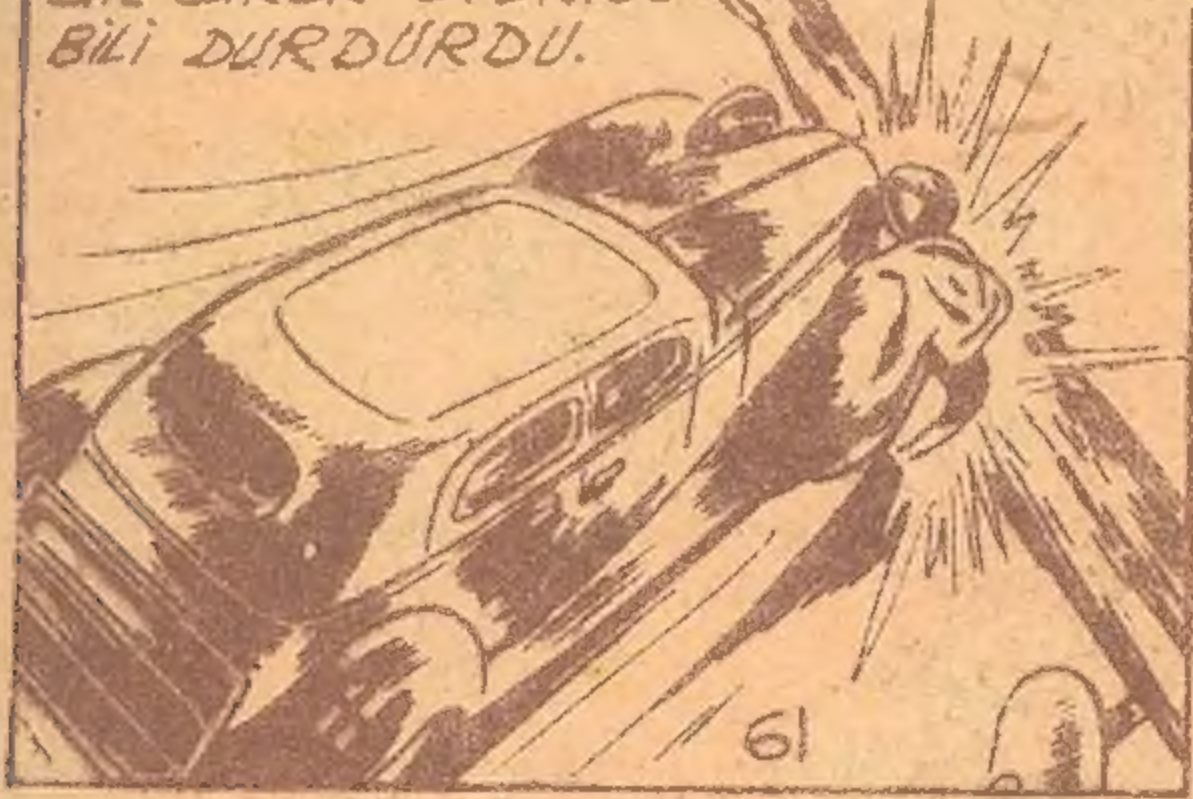
Fakat bu işi yaparken gene de ihtiyatlı hareket etmekten kendimi alamadım ve bu paranın sadece se-nin yükselmen için kullanılmasını temin etmek maksadiyle herşeyimi karın Mrs. Halliday adına ter-kettim... »

GİZLİ VAZİFE !..

BAŞINA GELENLER YETMİYORMUŞ
GİBİ YOLUN ÜSTÜNE DÜŞMÜŞ
BİR DİREK OTOMOBİLİ
BİLİ DÜRDÜRDÜ.

OTOMOBİL BİR TAKLA ATTI
ÇUKURA YUVAR-
LANDI.

ALLAHTAN BİR AĞAÇLIK
OTOMOBİLİN HIZINI KESTİ.

ALLAHIM.. BENİ BU
GECE NE ÇOK KAZA
BELÂDAN KURTAR
DIN..

ANA YOLU TAKİP
ETMEMELİYDİM.

MİŞELİNİN DÜRDÜĞÜ DÖRT YOL AĞ-
ZINDA..
BİR KADININ KULLANDIĞI E-
BİR OTOMOBİL BURADAN GEÇTİ Mİ ?

DÜRDÜRDÜ.
DUNUZ
MU ?

EYET BİNBAŞIM..
ELİNDE PERMİSİ
VARDI.Bİ-
RAKTİK

BİNBAŞI BÜYÜK BİR HİD-
DETLE YILDIRIM GİBİ ARA-
BASINI SÜRDÜ.

BİR AĞAÇ KÜTÜĞÜ
BİNBAŞIYI DUR-
DURDU.

ANLADIM..
BENİ GECİK-
TİRMİK İÇİN
YAPMIŞ.

DEVİRİLEN BİR OTOMOBİL GÖRDÜ
YUVARLANMIŞ

GİDİP BAKAYIM..GA-
LIBA BİZİM GÜZE-
LİN OTOMOBİLİ..

BİNBAŞI YAKLAŞTI..
EVET.. TA KENDİSİ..
AMA KADIN İÇERİDE
YOK.. BİR KAZA NÜMA-
RASI YADMIŞ.. MAH-
YOLDUK..

GÖRSEM TANINAMI BİLE
ONU HAYAL MEYAL
HATIRLIYORUM.. PEK
GÖRMEDİM Kİ..

MİŞELİN YORGUN VE BİTKİN
BİR HALDE YOLUN KENARINA
DURDU.. ARTIK AYAK-
LARIM TUTMUYOR.
FAKAT ALENİN ANNE-
SİNE ULAŞMALIYIM.

BİR ARABA GEÇTİ. MİŞELİN
DURMASI İÇİN İŞARET YAPTI.
BENİ EN YAKIN ŞEHİRE GÖ-
TÜRÜR MÜSÜNÜZ. BOMBARDİ-
MANDA OTOMOBİLİM EZİLDİ.

BÜYÜK BİR ŞEHİRE VARDI. BU-
RADAN BİR TREN AŞVİÇE KALKACAKTI.

BU SIRADA KAMPTAN KAÇAN
ESİRLER ORMANA TOPLANMIŞLARDI.

HEP BİR ARADA BULUNMA-
MIZ TEHLİKELİ.. DAĞILALIM
HERKES KENDİ BAŞININ
ÇARESİNE BAKSIN.

KAÇTIĞIMIZI HERHALDE
ÇIVAR KARAKOLLARA
BİLDİRMİŞLERDİR.

HİÇ OLMAZSA İNSAN-
LAR GİBİ ÖZELİM..
KOYUNLAR GİBİ
DEĞİL..

TANRI
YARDIMCI-
MIZ OLSUN.

ARKASI VAR

İKİ AŞK ARASINDA

HER NE KADAR MİRMA LURENİN SÖYLEDİKLERİNE İNANMAK İSTE-MESSE DE ÇOK MÜTEESSİRDİR. MİADAMKI TOM ONA "HALA BE-RABER GEÇİR-DİĞİMİZ O SA-ATLERİN TESİ-Rİ ALTINDAVIM" DIYE YAZMIŞ BU LURENİN YAL-N SÖYLE-MEDİĞİNİ GÖS-TERİR. MİRMA TOM'A TELE-FON EDER VE DERHAL EVE GELMESİNİ SÖYLER..

BANA DOĞRUYU SÖYLE TOM. SEN LUREN İLE BE-RABER KALDIN MI?

EVET MİRMA, SENDEN BÜTÜN KALBİMİLE AF DİLERİM..

AF DİLEMEĞE LÜZÜM YOK LUREN FENA BİR KIZDIR. BUNU DA KENDİSİNE SÖYLEDİM.

HAYIR, ON-DAN BU-SKİLDE BA-H-SETMEĞE HAKKIN YOK.

ÖYLEYSE SEN ONU SEVİYORSUN DEMEK. ONU MUDAFAA ETMEN BİR NEVİ İTİRAFTIR. HERKES GİBİ SEN DE SERSEMCE ONUN MELEK YÜZÜNE KAPILMIŞSIN..

BENİ DİN-LE. SANA HEM ACIYOR HEM DE NEFRETEDİYORUM. SENİNLE ALAY EDEN KADININ ELİNDE KUKLA OLUYORSUN. SENİ KAYBET-MEKTEN HİÇ BİR ACI DUYMU-YORUM. BABAMA SENİ ARTIK İSTEMEDİĞİMİ SOYLİYECEĞİM..

DİNLE MİRMA. BİRBİRİ-MİZDEN BÖYLE AYRILMAYALIM!

MİRMA LUREN HİÇ TE SENİN ZANNETTİĞİN GİBİ DEĞİL VE BENİM ONA KAKŞI HISLERİM... BENİ AFFET ÇOK MÜT-HİŞ. BU HISLERİMİ YENMEK İÇİN BOS YERE MÜCADELE ETTİM..

SANA DEFOL DİYORUM. LURENİN YANINA KOŞ. BOYNUNA KEMENT TAKMIŞ OLAN OKUR-NAZ KIZIN YANINA GİT. SEN ONUNLA MESUT OLURSUN. BİR BİRİNİZDEN KALIR YERİNİZ YOK

ALLAHA İSMAR-LADIK MİRMA. SENİ ÜZMEK DÜŞÜNCESİ BANA AZAP VERİYOR. VE....

MİRMA ÇOK ÜMİT SİZ DİR..

ARKASI VAR